

Lovas István: Új világ épül

2016 június 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A tagországok vezetői megbeszélést folytatnak a Brexit „részleteiről”, a britek kizárásával. A demokrácia gigászi öröme...

A tegnapi, példátlan heveség, viharos londoni felhőszakadások előtt még úgy nézett ki, hogy a teljes nyugati világ sorsát is mélyen befolyásoló népszavazást a Brexittel szemben vesztesre álló „Maradj!” kampány nyeri egy hirtelen ott termett Horn-effektus hatására. Az unióban maradásért harcoló Jo Cox brit képviselő érthetetlen motivációjú meggyilkolása ugyanis éppen akkora szimpátiát teremtett a szigetországban, mint amit nálunk sokakban Horn Gyula pufajkás miniszterelnök, aki az 1994-es választási kampányban egy kisebb koccanásszerűség után a burmai kajan törzsbeli nő nyakhosszabbítójához hasonló szerkezetet helyeztetett magára, hogy szánalmat és együttérzést keltsen posztkommunista pártja mellett.

Tegnapelőtt a Jóisten azonban úgy avatkozott be a brit belügyekbe, mint Washington teszi azt havi rendszerességgel a magyar belügyekkel. Csakhogy az utóbbinál jóval hatásosabban és nem kontraproduktív eredménnyel, ugyanis a leginkább uniópárti London derék polgárai közül a csütörtöki időjárási viszontagságok bizony sokakat visszatartottak attól, hogy az elemekkel dacolva vágjanak neki a szavazóhelyiségekhez vezető útnak. Ahová az egész országot tekintve nagyobb arányban mentek el az Egyesült Királyság lakói, mint a tavalyi általános választásokra. A világ legrégebbi demokráciájában, tegyük hozzá gyorsan azt az epitheton ornamens, amelyet a balliberálisok szoktak nekünk felemlíteni más esetekben, Nagy-Britanniát furkósbótként vágva a szemükben troglodita magyarok feje búbjára.

Akiknek bármilyen kételyük van arról, hogy milyen eredményt akart a nyugati világot irányító elit, jól teszi, ha elolvassa kedvenc szócsovék, a Wall Street Journal június 22-i cikkét, amely részletezi, mekkora a riadalom Washingtonban a Brexit miatt. Ugyanis, írja, „az Egyesült Királyság gyakran képviselte az európai intézményekben az amerikai stratégiai és kereskedelmi álláspontokat – legutóbb az agresszív Oroszország ellen intézett kihívásban... Az Egyesült Királyság nélküli Európai Unió számos elemző szerint sokkal inkább szüntetné meg az Oroszország ellen annak ukrajnai beavatkozása miatt életbe léptetett szankciókat. Az Egyesült Államok elveszítene egy szövetségest a Transzatlanti Kereskedelmi és Befektetési Partnerségben (TTIP)...”

A szívnek kell meghasadni.

Akárcsak a szupermilliárdos Michael Bloombergnek, New York város volt polgármesterének, a Bloomberg hírügynökség tulajdonosának szintén aznapi, Brüsszeli vallomásától, amelyet a jelen lévő újságírók így örökítettek meg: „A saját szempontomból, Amerika szempontjából, vállalatom szempontjából azt remélem, hogy az EU-ban maradnak.” Előtte Soros zokogta el magát a Brexit végzetes hatásáról, így az unió szétrobbanásáról.

A brit többség (így nevezik minden esetben a szavazáson győzteseket) döntése túlértékelhetetlen hatású a nyugati világ sorsát illetően.

A zömükben jobboldali kommentelő által látogatott jobboldali liberális Mandiner.hu portál tegnap reggel kipoztolta a Brexit fő mozgatóerejének számító UKIP-elnök és európai parlamenti képviselő Nigel Farage diadalmában mondott, győzelemes szavait, amelyhez az elsőrendű leg több lájkot kapott komment így szólt: „A brit választók beütötték az első szöveget a liberális világrend koporsójába. Elképesztően hálás vagyok nekik. Az ünneplés után viszont előre kell tekinteni. Még nem érkezünk meg sehová, csak most indultunk el. Nem szabad megállni a megkezdett úton!”

És ez az a mondat, „nem szabad megállni a megkezdett úton”, amelyet máris bejelentettek Franciaországban és Hollandiában az ottani radikális vezetők. Az előbbiben Marine Le Pen – mind esélyesebb, hogy jövőre francia államelnök legyen – így fejezte ki örömét tegnap reggel a Brexit győzelme nyomán: „Győzött a szabadság. Legyen hasonló népszavazás Franciaországban és az EU országaiban!” Vagyis hogy legyen Frexit, Dexit, Italexit, Grexit, Öxit, Plexit és Huxit népszavazás is, mert az igazi demokráciákban a nép szava dönt.

A tegnapi reggeli lapok a nyugati világ megdöbbenését tükrözték. A brit Guardian internetes szalagcíme: „Az Egyesült Királyság példátlan döntése, hogy elhagyja az Európai Uniót, a huszonnyolc államból álló tömböt történelme legmélyebb válságába taszította – olyan szeizmikus robbanás ez, amely az egész projektet megbuktathatja.”

Mindenki elvesztette a hidegvérét. A „cool” BBC angol nyelvű világszolgálati adásában a mi idők szerinti hatóság hírek bemondása után a hírolvasók kiestek szerepük?l egy-egy kommentár erejére. A hölgy: „Borzalmas.” A férfi hírolvasó: „Ez döntés volt az ellen, hogy a hatalom mind kevesebbek kezébe került.” (Hogy e százmilliók által hallott, politikailag nem korrekt mondat az állásába kerül-e, még nem tudni.)

A hivatalosságok persze az öngyilkos utat folytatták. Sigmar Gabriel német alkancellár ezt buggyantotta twitterében: „A pokolba is!” A lengyelországi jobboldali földcsuszamlások miatt liberalizmusában megrendült Donald kacsza Tusk, az Európai Tanács elnöke most idegességében visszacsúszott a régi vágányra, és ezt hápogta: a jövő heti csúcs idején a tagországok vezetői nem hivatalos megbeszélést folytatnak a Brexit „részleteir?l”, az Egyesült Királyság kizárásával. A demokrácia gigászi öröme.

De már voltak ébredés? hangok is. A vezető német lap, a Frankfurter Allgemeine Zeitung tegnap reggel ezzel a címmel vágott oda Brüsszelnek: Az Európai Uniónak most már be kell fejeznie elvtelenségét.

Hogy a vezető elit iszonyatos rémületét érzékeltessük, íme a hét európai országban székel? Európai Külügyek Tanácsának reagálása a brit nép döntésére: „A populisták kezébe kerültek a külpolitikai ügyrendek... Európában... negyvenöt fontos párt közül harminckett? készül arra, hogy az uniós tagságtól a menekültkvótáig népszavazást rendezzen. Különböz?ségük ellenére az európai radikális jobboldali és radikális baloldali populistáknak meglep?en sok külpolitikai kérdésben egyezik a véleményük. Mindegyikük mélyen szkeptikus az Európai Unióval kapcsolatban, ellenzik a külföldi beavatkozásokat, f?ként a Közel-Keleten; nem lelkesíti ?ket a Washingtonnal fenntartott kapcsolatuk, és pozitívan állnak Putyin Oroszországhoz... a külpolitika már nem az elitek játéka lett.”

Mark Leonard, aki az alapvet? befolyású New York-i Külügyek Tanácsa szervezete mintájára alapította meg az európai öcsike szervezetet és vezeti is azt, a pártokról kijelentette: „Nem intézhetjük el ?ket egy kézlegyintéssel marginális pártként – forradalmat csináltak az európai külpolitikában. Választott fegyverük az, hogy népszavazásokat vetnek be kedvenc témáik népi támogatásának felkorbácsolására.”

Nilván van, aki emlékszik még: a nyugati sajtó szélteben-hosszában idézte hónapokig a Krekó-féle Political Capital b?dületesen szélhámos „tanulmányát” arról, hogy Európában a „széls?séges” pártok veszélyes er?södését az elszegényedés okozza. Ó, szegény radikalizált és radikalizálódó svájciak, osztrákok, svédok, dánok, finnek, spanyolok, franciák és persze britek! A Brexit gy?zelmével persze nem ezek robbantak be épp olyan váratlansággal a világtörténelembe, mint ahogyan a szovjet rendszer omlott össze, hanem a népakarat, melynek elege lett és elege van a nyugati elitb?l. Transzatlanti alapon.

De van még egy óriási üzenete június 23-ának. Az, hogy mind többek?l hullik le a rájuk rakott lepel és ismerik fel, hogy er?s akarattal, bátorsággal, illetve népi összefogással a nyugati világot irányító elit legy?zhet?, azaz messze nem mindenható.

Ahogy néhány évvel ezel?tt a budapesti kormány rúgta ki sikerrel a Nemzetközi Valutaalapot Magyarországról, úgy most a weymouthi kis kiköt?városka tanárai és boltosai az elb?völ? észak-yorkshire-i Staithes falucska vendég?seivel és halászaival összefogva Washingtonig és Canberráig elhangzó összefogásukkal mondták ki: elég!

És ez az elég ragályként söpör most már végig azon a nyugati uralmi rendszeren, amely országok elpusztításával szabadította ránk a migránsválságot, azt feltépett kapukkal befogadó cselédvezet?i segítségével. Ennek most vége.

Lovas István – www.lovasistvan.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látma kell”

Ajánló